

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale oskarżyciela publicznego Urzędu Skarbowego w Z. reprezentowanego przez L. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Złotoryi

sprawy

M. Ś.

urodz. (...) w Z.

syna W. i G. z d. C.

oskarżonego o to, że:

1. w złożonych w Urzędzie Skarbowym w Z. w dniach 25 października 2011 r. oraz 25 stycznia 2012 r. deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) – 7K za III oraz IV kwartał 2011 r., działając w warunkach czynu ciągłego, podał nieprawdę poprzez zaniżenie podatku należnego o łączną kwotę 32,16 zł, w związku z zastosowaniem niewłaściwej stawki podatku VAT przy sprzedaży towaru oraz niewykazaniem w rejestrze sprzedaży dokonanej w lipcu 2011 r. usługi reklamy, a także poprzez zawyżenie kwoty podatku naliczonego o kwotę 13.707,71 zł, w związku z ujęciem w rejestrze faktur VAT: nr (...) poświadczających czynności, które faktycznie nie zostały dokonane przez co naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług za III oraz IV kwartał 2011 r. o łączną kwotę 13.740 zł (słownie złotych: trzystaście tysięcy siedemset czterdzieści)

to jest o czyn z art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

2. w złożonym w Urzędzie Skarbowym w Z. w dniu 30 kwietnia 2012 r. zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 r. – PIT – 36L, podał nieprawdę poprzez zaniżenie przychodu o łączną kwotę 1.469,38 zł w związku z nieujęciem w księdze podatkowej przychodu udokumentowanego fakturą VAT nr (...) na wartość netto 879,14 zł, jak również nieujęciem przychodu z tytułu świadczonych usług na wartości netto 487,80 zł i 102,44 zł oraz poprzez zawyżenie w księdze podatkowej kosztów uzyskania przychodu o łączną kwotę 69.452,58 zł, w związku z ujęciem w ciężar kosztów wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych niezliczonych do środków trwałych firmy na łączną kwotę 8.913,77, ujęciem wydatków dotyczących roku 2010 w łącznej kwocie 940,06 zł i ujęciem do kosztów uzyskania przychodów faktur VAT: nr (...) nie odzwierciedlających stanu rzeczywistego na łączną kwotę 59.598,75 zł, a także poprzez zaniżenie kosztów uzyskania przychodów w związku z ujęciem faktur VAT nr (...) dokumentujących zakup materiałów na łączną wartość 1.246,50 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatek

dochodowy od osób fizycznych za 2011 r. o kwotę 11.258 zł (słownie złotych: jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt osiem

to jest o czyn z art. 56§2 kks

I uznaje, że oskarżony M. Ś. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż eliminuje z jego opisu zaniżenie podatku należnego o łączną kwotę 32,16 zł, w związku z zastosowaniem niewłaściwej stawki podatku VAT oraz eliminuje zawyżenie kwoty podatku naliczonego w związku z ujęciem w rejestrze nabyć faktury VAT nr (...) i ustalając kwotę narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za III i IV kwartał 2011 r. w wysokości 5920 złotych, kwalifikuje zarzucany mu czyn z art. 56§3 kks i na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 17§1 pkt 6 kpk umarza postępowanie;

II uznaje, że oskarżony M. Ś. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż eliminuje z jego opisu zawyżenie kosztów uzyskania przychodu w związku z ujęciem w ciężar kosztów wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych niezaliczonych do środków trwałych firmy i ujęciem do kosztów uzyskania przychodów faktury VAT nr (...) i ustalając kwotę narażenia na uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych za 2011 r. w wysokości 3104 złotych, kwalifikuje zarzucany mu czyn z art. 56§3 kks i na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 17§1 pkt 6 kpk umarza postępowanie

III na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 144/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

M. Ś. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Reklama Wizualna (...) M. Ś. od 1999 roku do 22 października 2013 r.

W dniach 25 października 2011 r. i 25 stycznia 2012 r. złożył on do Urzędu Skarbowego w Z. deklaracje w zakresie podatku od towarów i usług (...) -7K, dotyczące III i IV kwartału 2011 roku. W zeznaniu tym świadomie podał on nieprawdę w zakresie:

- zawyżenia kwoty podatku naliczonego przez ujęcie w rejestrze nabyć faktur VAT o numerach: (...), w zakresie których udokumentowane transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca.

Wskutek powyższego został narażony na uszczuplenie podatek od towarów i usług na łączną kwotę 5920 złotych.

M. Ś. w tej deklaracji nie podał nieprawdy przez: zaniżenie podatku należnego o łączną kwotę 32,16 złotych przez zastosowanie niewłaściwej stawki podatku VAT przy sprzedaży towaru oraz zawyżenie kwoty podatku przez ujęcie w rejestrze nabyć faktury VAT nr (...).

W dniu 30 kwietnia 2012 r. M. Ś. złożył do Urzędu Skarbowego w Z. zeznanie podatkowe PIT-36L, dotyczące 2011 r., w którym świadomie podał nieprawdę poprzez:

- zaniżenie przychodu o kwotę 1469,38 złotych, spowodowane brakiem ujęcia w księdze podatkowej przychodu udokumentowanego fakturą VAT nr (...) (o wartości 879,14 złotych) i przychodu z tytułu świadczonych usług o wartości netto 487,80 złotych i 102,44 złotych,

- zawyżenie w księdze podatkowej kosztów uzyskania przychodu w związku ujęciem wydatków dotyczących 2010 r. w łącznej kwocie 940,06 złotych, ujęciem do kosztów uzyskania przychodu faktur VAT: 10/12/2011, (...), (...), (...),

(...), (...), (...), (...), w zakresie których udokumentowane transakcje w rzeczywistości nie miały miejsca oraz przez zaniżenie kosztów uzyskania przychodów przez brak ujęcia faktur VAT nr (...).

Poprzez złożenie powyższego zeznania podatkowego M. Ś. naraził na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych za 2011 r. na kwotę 3104 złotych.

M. Ś. w tej deklaracji nie podał nieprawdy przez: zawyżenie kosztów uzyskania przychodów spowodowane ujęciem w ciężar kosztów wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych niezaliczonych do środków trwałych oraz ujęciem faktury VAT nr (...).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Ś. – k. 642-643, 649,

zeznania świadka A. D. – k. 7-8, 50, 648-649,

zeznania świadka A. H. – k. 647-648,

zeznania świadka T. S. – k. 48, 649,

zeznania świadka A. F. – k. 52-53, 668-669,

zeznania świadka A. Ś. – k. 672,

odpis protokołu czynności sprawdzających – k. 90-98, 194-196,

informacja z (...) z historią rachunku – k. 99-102,

odpis pisemnej opinii biegłego J. W. – k. 41-46, 75-79,

odpis informacji z CEiIoDG – k. 56-73,

faktura VAT nr (...) – k. 81,

faktura VAT nr (...) – k. 82,

faktura VAT nr (...) – k. 83,

faktura VAT nr (...) – k. 84,

faktura VAT nr (...) – k. 85,

faktura VAT nr (...) – k. 86,

faktura VAT nr (...) – k. 87,

faktura VAT nr (...) – k. 88,

faktura VAT nr (...) – k. 89,

odpis protokołu kontroli podatkowej – k. 114-129,

odpis umowy o prowadzenie ksiąg – k. 139-142,

odpis oświadczenia z 22.10.2013 r. – k. 143,

odpis umowy dzierżawy z 01.09.2009 r. – k. 144-145,

odpis oświadczenia z 29.10.2013 r. – k. 148,

odpis rejestru sprzedaży – k. 150-157, 375-382,
odpis faktury VAT nr (...) – k. 158, 494,
odpis faktury VAT nr (...) – k. 159, 168, 495,
odpis protokołu czynności sprawdzających – k. 165, 167, 257-263, 498-502,
517-519, 538-544,
odpisy faktur z firmy (...) – k. 188-193, 511-516,
odpisy faktur z firmy (...) – k. 239-256, 520-537,
odpis zestawienia wydatków, związanych z eksploatacją samochodów –
k. 272-354,
odpis faktury VAT nr (...) – k. 372, 492,
odpis wyciągu z rachunku bankowego – k. 383-394, 433-490,
odpis protokołu kontroli podatkowej – k. 412-420,
odpis faktury VAT nr (...) – k. 493,
odpis decyzji nr (...) – k. 556-580,
odpis decyzji nr (...),
wydruki internetowe – k. 624-627,
informacje z Urzędu Skarbowego – k. 666, 677.

M. Ś. ma obecnie 44 lata, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem budowlanym, obecnie pracuje w firmie (...) SC i zarabia miesięcznie 2500 złotych, jest żonaty (obecnie w separacji), ma dwoje dzieci, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, nie był karany.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Ś. – k. 611-612, 642,

zapytanie o karalność – k. 619.

M. Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, że doszło do zakwestionowanych transakcji z firmami: (...), MediaGraphx i A.. Podał, że korzystał z samochodów i poniósł związane z tym koszty, a jedyne nieprawidłowości dotyczą prowadzenia odpowiedniej księgi.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdził jedynie w części, iż oskarżony M. Ś. popełnił zarzucane mu czyny.

Na wstępie należy zauważyć, iż kwestia odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe i zasady jej ustalania znacznie różnią się od zasad odpowiedzialności karnej. Ponadto, co wynika z treści art. 8 kpk, sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu, za wyjątkiem prawomocnego rozstrzygnięcia sądu kształtującego prawo lub stosunek prawny. Sąd dopuścił zatem jako dowody, wydane wobec oskarżonego M. Ś. decyzje podatkowe, na okoliczność, iż takie decyzje zapadły, nie kierując się

jednak wynikającymi z tych decyzji wnioskami co do zachowania oskarżonego. Między stwierdzeniem przez organ podatkowy naruszeniem prawa podatkowego a stwierdzeniem przez sąd winy i spełnienia znamion ustawowych czynu zabronionego nie ma bowiem prostego przełożenia.

Podkreślić trzeba również, że nieprawidłowości w zakresie rozliczenia podatku, ujęcia pewnych kosztów czy kwot za koszty uzyskania przychodu, nie są tożsame ze stwierdzeniem popełnienia czynu zabronionego kodeksem karnym skarbowym.

Sąd jedynie w części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom świadka A. H., choć wiedza tego świadka nie wykraczała poza treść zebranej dokumentacji kontrolnej. Zeznania te miały, w przynajmniej dwóch punktach, istotne znaczenie dla ewentualnej świadomości oskarżonego oraz charakteru nieprawidłowości podatkowej. W kwestii rozliczenia kosztów, wynikających z użytkowania pojazdów dla celów prowadzenia działalności gospodarczej, jak wynika z zeznań tego świadka, w czasie kontroli ani nie było kwestionowane ani sprawdzane posiadanie przez oskarżonego pojazdów, a jedynie kontrolowano od strony podatkowej prawidłowość ujęcia tych kosztów. Jakkolwiek świadek nie pamiętała dokładnie powodów zakwestionowania w czasie kontroli kwoty 32 złotych, wynikającej z przyjęcia nieprawidłowej zerowej stawki podatku VAT, wskazała, że mogło to wynikać ze sprzedaży towaru za granicę przy braku odpowiedniego potwierdzenia i stanowić omyłkę. Patrząc na wysokość podatku oraz rodzaju omyłki (jedynie wskazanie nieprawidłowej stawki), w ocenie sądu, podanie w tym zakresie nieprawdy wynikało z omyłki, a nie świadomego działania oskarżonego.

Ocena dowodów w zakresie faktury VAT (...):

W zakresie zarzutów, dotyczących tej faktury, sąd dysponował, prócz wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka A. D. oraz świadka A. Ś., następującymi dowodami: informacją z banku, iż rachunek o nr (...) należy do A. D. oraz historią rachunku, z której wynika, że w dniu 17.01.2012 r. zaksięgowano na rachunku wpłatę gotówki w wysokości 500 złotych, przelaną przez A. Ś. w dniu 16 stycznia 2012 r., informacją Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. oraz samą fakturą.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. Ś., iż przelała na konto pana A. D. kwotę 500 złotych w wyniku rozliczenia transakcji, zawartej przez jej męża z tymże panem. Jej zeznania znajdują potwierdzenie w wydruku bankowym. Ponadto, przypomnieć należy, iż świadek ten jest od kilku lat w separacji z oskarżonym i nie sposób uznać, aby treść jej zeznań podyktowana była chęcią ochrony osoby najbliższej. Ponadto, fakt przelewu niezbitnie potwierdza wydruk bankowy, brak wątpliwości, iż rachunek ten należy do A. D.. Świadek A. Ś. przekonująco wyjaśniła dlaczego przelała tę sumę ze swojego rachunku. W sytuacji kiedy niesporne jest, że oskarżony i A. D. nie zawierali ze sobą transakcji (obaj na to wskazali), nie można wykluczyć, że nazwą firmy i rachunkiem A. D. posłużyła się inna osoba, bez wiedzy oskarżonego w tym zakresie.

Sąd ma świadomość, że wątpliwości budzi sposób rozliczenia większości sumy, na którą wystawiona została faktura VAT w formie gotówkowej, jednak wspomniany przelew potwierdza wyjaśnienia oskarżonego, iż rzeczywiście do transakcji doszło, co nie pozwala na przyjęcie, iż podał on w rozliczeniu podatkowym w tym zakresie w sposób świadomy nieprawdę.

Trudno uznać, aby oskarżony (z rachunku żony) płacił częściowo za transakcję, której rzeczywiście nie zawarł i to, gdy zapłata nastąpiła w okresie bliskim zawarciu transakcji (transakcja we wrześniu 2011 r., płatność w styczniu 2012 r.), znacznie wcześniej, niż wszczęcie kontroli podatkowej.

Sąd dał wiarę świadkowi A. D., iż nie zawierał transakcji z oskarżonym, skoro potwierdził to także sam oskarżony.

To, iż tzw. kontrola krzyżowa, dotycząca firmy kontrahenta wykazała, iż on takiej faktury nie wystawiał, nie wyklucza w żaden sposób, że ktoś wykorzystał firmę i konto bankowe A. D.. Brak jest dowodów, aby oskarżony M. Ś. miał w tym zakresie wiedzę i świadomość.

Z tych względów, uszczuplenia podatkowe (czy narażenie na uszczuplenie podatku), mające wynikać z tej faktury, sąd wyeliminował z opisu obu czynów, zarzucanych oskarżonemu.

Ocena dowodów w zakresie faktur VAT nr: 10/12/2011, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...):

W zakresie zarzutów, dotyczących tych faktury, sąd dysponował, prócz wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków T. S. oraz A. F., następującymi dowodami: odpisami opinii biegłego z zakresu badania porównawczego pisma, z których wynikało, iż podpis wystawcy o treści (...) nie został nakreślony ręcznie, lecz jest wydrukiem komputerowym, a w oryginale nie został nakreślony przez M. Ś. ani przez T. S..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom M. Ś., w zakresie transakcji, których dotyczyły powyższe faktury. Przeprowadzone kontrole (tzw. krzyżowe) wykazały, że firmy prowadzone przez T. S. (...) i A. F. (MediaGraphx) nie wystawiały tych faktur. Jakkolwiek w takiej sytuacji, zdaniem sądu, nie można wykluczyć z góry, iż nieprawidłowości dopuścił się drugi z kontrahentów, a nie oskarżony, to zebrany w sprawie materiał dowodowy w żaden nie wykazał, aby to ci drudzy kontrahenci tych nieprawidłowości dokonali, nie wykazując tych faktur. Podkreślić trzeba, że firma (...) miała już wcześniej kontakty handlowe z tymi kontrahentami, a transakcje, których dotyczyły przedmiotowe faktury, odbiegały od poprzednich. W przypadku T. S., pomijając kwestie podpisu, jednoznacznie i obiektywnie wykazane opinią biegłego J. W., wskazać należy, iż miałby się on podpisać na umowie jako osoba jedynie upoważniona, podczas gdy był on współnikiem spółki i do podpisu nie dodawał zwrotu „z upoważnienia”. Inaczej także opisywane były poszczególne sprzedawane towary. W przypadku A. F. faktury wyglądały wprawdzie w taki sposób, jak zwykle je wystawiał, lecz zanegował on, aby rozliczał się z M. Ś. gotówkowo.

Podobnie, wątpliwości dowodowych i faktycznych nie budziła kwestia faktur nr (...), wystawionych na firmę (...), a dotyczących zarzutu z punktu II aktu oskarżenia.

Brak również było wątpliwości, iż oskarżony nie wskazał w deklaracji przychodu na kwoty 487,80 złotych i 102,44 złotych oraz przychodu, wynikającego z faktury nr (...).

Sąd nie znalazł wystarczających dowodów, aby uznać, iż oskarżony świadomie podał nieprawdę w zakresie kosztów użytkowania samochodów. Poza sporem jest, iż oskarżony rozliczenia w tym zakresie dokonał niezgodnie z wymogami prawa podatkowego. Poza sporem jest również jednak to, iż do prowadzenia działalności gospodarczej oskarżony używał samochodu i ponosił związane z tym koszty. Jak to już wcześniej wspomniano, nie negowała tego także prowadząca kontrolę podatkową świadek A. H..

Decyzja podatkowa w tym zakresie została oparta jedynie na formalnym (w pełni zresztą zasadnym) uznaniu, iż auta nie są uznane za środek trwały oraz nieprawidłowo jest prowadzona w tym zakresie ewidencja. Oskarżony, jako podatnik poniósł zatem administracyjno-podatkowe sankcje z tym związane, wynikające z niedochowania rygorów prawa podatkowego. Do uznania, iż w rozumieniu art. 56§1 kks podatnik podał nieprawdę w tym zakresie, zdaniem sądu, konieczne jest jednak udowodnienie, iż oskarżony nie poniósł tych wydatków w rzeczywistości. Jak wynika nawet z zeznań A. H. organ podatkowy, a w następstwie tego oskarżyciel publiczny, w ogóle nie prowadził w tym zakresie ustaleń, a zatem przyjął jako jednoznaczne z podaniem nieprawdy niezachowanie wymogów formalnych. Tymczasem, oskarżony wykazał, że samochody posiadał, używał je do prowadzenia działalności gospodarczej, a zatem uprawdopodobnił, że poniósł związane z tym koszty. Oskarżyciel publiczny nie udowodnił, aby oskarżony podał nieprawdę w tym zakresie, a zdaniem sądu obecnie już brak możliwości dowodowych w tym sensie, aby ustalić dokładną wysokość poniesionych przez oskarżonego kosztów, w związku z użytkowaniem tych samochodów.

Oskarżony w złożonych deklaracjach podatkowych podał nieprawdę (w zakresie przyjętym przez sąd), wypełniając znamiona ustawowe wykroczeń skarbowych z art. 56§3 kks, gdyż kwoty podatku narażonego na uszczuplenie nie

przekroczyły, w żadnym z dwóch zarzucanych oskarżonemu czynów, ustawowego progu, wskazanego w art. 53§3 zdanie pierwsze kks (pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, które w roku 2011 wynosiło 1386 złotych).

Z uwagi na czas popełnienia wykroczeń przez oskarżonego, upłynął, wskazany w art. 51 kks, termin przedawnienia karalności i stąd należało postępowanie umorzyć.

Z tych względów, sąd, zmieniając opis czynów, stosownie do poczynionych ustaleń faktycznych oraz kwalifikację prawną na art. 56§3 kks, z uwagi na przedawnienie karalności, na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 17§1 pkt 6 kpk umorzył postępowanie, orzekając jak w punktach I i II wyroku.

Z uwagi na umorzenie postępowania, koszty procesy należało zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa, o czym sąd orzekł w punkcie II wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Urzędowi Skarbowemu w Z.,
2. K.. 14 dni.

12-12-2016 r.